

Sygn. akt II CZ 72/07

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Marian Kocon

w sprawie ze skargi R.G.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu

Wojewódzkiego w P. z dnia 24 lutego 1998 r., sygn. akt [...]

wydanego w sprawie z powództwa R.G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Urzędowi Celnemu w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 2 października 2007 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 czerwca 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.-

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 11 czerwca 2007 r. odrzucił skargę o wznowienie postępowania wniesioną przez powoda R.G. od prawomocnego wyroku Sądu Wojewódzkiego w P. z dnia 24 lutego 1998 r., jako nie opartą na ustawowej podstawie wznowienia.

Powód w zażaleniu na to postanowienie zarzucił, naruszenie prawa procesowego przez niewłaściwą wykładnię art. 401 pkt 1 oraz art. 403 § 2 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stanowisko Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu skargi nie może być skutecznie zwalczane, bowiem jest ono zgodne z prawem.

Nie ma racji skarżący, że postępowanie na jednym terminie rozprawy przeprowadzone w sprawie objętej skargą o wznowienie postępowania w składzie ławniczym, zamiast jednoosobowym, a więc w składzie sprzecznym z przepisami prawa, uzasadnia wznowienie postępowania.

Zgodnie z art. 401 pkt 1 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności jeżeli w składzie sądu uczestniczyła osoba nieuprawniona albo jeżeli orzekał sędzia wyłączony z mocy ustawy, a strona przed uprawomocnieniem się wyroku nie mogła domagać się wyłączenia.

Osoba nieuprawniona uczestnicząca w składzie sądu, to zarówno osoba niemająca w ogóle kompetencji do orzekania, a więc niebędąca sędzią lub ławnikiem, niemająca kompetencji do orzekania w sądzie, w którym sprawa jest rozpatrywana i nieposiadająca wymaganej przepisami prawa delegacji do orzekania w tym sądzie.

W myśl zaś art. 379 pkt 4 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi wówczas, gdy skład sądu orzekającego był spreczny z przepisami prawa albo jeżeli w rozpoznaniu sprawy brał udział sędzia wyłączony z mocy ustawy.

Z zestawienia tego przepisu z art. 401 pkt 1 k.p.c. wynika, jak słusznie przyjął Sąd Apelacyjny, że ustawodawca ograniczył podstawę wznowienia postępowania tylko do sytuacji, w której w składzie sądu uczestniczyła osoba nieuprawniona, a taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie zachodziła. Natomiast podstawy wznowienia nie stanowi sprzeczny z prawem, bo ławniczy zamiast jednoosobowego składu sądu orzekającego, w którym uczestniczą osoby uprawnione.

Również wskazana przez skarżącego podstawa wznowienia z art. 403 § 2 k.p.c., uzasadniana przypadkowym odnalezieniem utraconych dokumentów nie spełnia wymogu określonego w tym przepisie, a tym samym nie może odnieść skutku.

Stosownie do art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Zarówno nowe okoliczności, jak i nowe środki dowodowe muszą być tego rodzaju, aby powołanie ich mogło mieć wpływ na wynik sprawy. Wskazując zatem te okoliczności lub dowody, podać trzeba równocześnie, w jakim zakresie ich uwzględnienie mogło zmienić podstawę orzekania, wpływając tym samym na treść samego rozstrzygnięcia.

Nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy to takie fakty, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym. Wykrycie, o którym mowa w powołanym art. 403 § 2 k.p.c., odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nieujawnionych i wówczas nieujawnialnych, bo nieznanymi stronie i dla niej niedostępnymi. W przedmiotowej sprawie, jak trafnie uznał Sąd Apelacyjny, skarżący był wystawcą odnalezionych dokumentów lub ich adresatem, zatem posiadał wiedzę o ich istnieniu i treści. W związku z tym powołany przez niego środek dowodowy w postaci przypadkowo odnalezionych dokumentów nie stanowi nowego środka w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c.

Zatem w konfrontacji z treścią uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia należy stwierdzić, że Sąd Apelacyjny słusznie skargę o wznowienie postępowania, jako nie opartą na ustawowej podstawie wznowienia odrzucił, co przesądza o bezzasadności zażalenia.

Z tych przyczyn zażalenie oddalono (art. 394¹ § 1 i 3 oraz art. 398¹⁴ k.p.c.).